SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCIV. No. 152. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 11, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 11-го СЕРПНЯ 1987 РІК XCIV. Ч. 152.

УКРАЇНСЬКЕ ДУХОВЕНСТВО ВДОВОЛЕНЕ ІЗ ЗВІТУ ПРО УКЦЕРКВУ

Джерзі Сити, Н. Дж. — Почитний католицький тижневик „Our Sunday Visitor", що призначений для дієцезії Лонг Айленду, помістив в числі з 2-го серпня ц. р. обширну статтю на першій сторінці пера свого співробітника Пітера Шіґена п. н. „Звіт про Українську Католицьку Церкву знайшов признання", яка прикрашена картою України і архівною знімкою українських католицьких владик, як відправляють Службу Божу в базиліці св. Петра в Римі.

Журналіст дуже добре поінформований про стан УКЦ в Україні і на цій підставі дав своїм католицьким читачам ясний образ переслідування Українських Церков в СССР від часу совєтської окупації. Він теж цитує погляди Митрополита Степана Сулика і Єпископа Василя Лостена про недавно проголошений звіт Державного департаменту ЗСА, в якому виразно сказано, що Українська Католицька Церква в СССР є систематично переслідувана урядовими совєтськими чинниками.

П. Шіґен подає точно число єпископів УКЦ, яких зліквідовано в СССР в часі і після Другої Світової війни, як також число парафій та священиків, що впали жертвою совєтського безбожного режиму.

В усіх тих фактах, американський журналіст покликується на звіт Державного департаменту ЗСА.

На закінчення американський журналіст висловлює думку, що щойно майбутнє покаже чи звіт приніс будь-які позитивні наслідки. Як уважає Митрополит С. Сулик, це залежне також від того як широко звіт буде відомий і скільки буде писати про нього американська преса. Розуміється, важливе також на думку Митрополита, чи Уряд ЗСА порушить справу прав людини в майбутніх переговорах з СССР. „А питання люських і релігійних прав в Україні", — закінчує Митрополит свої міркування, — „це дуже сильний атут, який досі американський Уряд ще не використав.

Уряд УНР скритикував генерального секретаря ОН

Філядельфія (ОУПС-УІБ). — У зв'язку з поїздкою генерального секретаря ООН Гавієра Переза де Куєяра до Києва 26-28-го червня 1987 року і його високопарними похвалами успіхів маріонеткового уряду „Української ССР", „які можуть бути інспіративним прикладом для інших країн", екзильний Уряд Української Народної Республіки вислав йому листа з датою 31-го липня 1987 року, звертаючи його увагу на „сумні прояви внутрішнього життя в Україні, включно з чорнобильською катастрофою", незавваженою ним у Києві.

Коли йдеться про міжнародний статус київського „сервілістичного уряду, слухняного совєтській Москві", то його спостереження й завваги на цю тему „несерйозні й не сперті на факти".

За найбільшу його помилку Уряд УНР вважає трактування київського уряду за справжню владу, тоді коли він — „маріонеткова адміністрація неоколоніяльної імперії — СССР, яка з часу свого постання в 1920 року поневолює Україну, Білорусь, Грузію та інші під'яремні країни в Східній Европі". Як леґітимний уряд України з років 1917-20 на батьківщині, а з 1920 року в екзилі Уряд УНР є виразником волі українського народу у вільному світі.

М. Маґґеридж видав автобіографію

Джерзі Сити, Н. Дж. — Англійський журналіст і коментатор Малколм Маґґеридж, якого інформації про Великий голод в Україні 1932-33 років були згідні із страшною правдою і якого враження бачимо на фільмі „Жнива розпачу", видав тепер фотоальбом-книжку про своє життя п. н. „Моє життя у знімках". Книжка написана тепло і живо і в ній віддзеркалене ціле цікаве та повне переживань життя того журналіста. Одну частину в ній віддав він своїм враженням із часу, коли він був кореспондентом в СССР.

У книжці багато думок, спостережень автора і цитатів його розмов з рядом цікавих осіб, що він їх зустрічав у своєму довгому журналістичному житті.

Найкращою в книжці є, як подає рецензент „Крищен Саєнс Монітор", остання частина, в якій понад вісімдесятлітній тепер Малколм Маґґеридж описує своє теперішнє життя з дружиною і закінчує цей опис похвалою старости, що дуже рідко трапляється.

В. Доброліж, його силюета і твори, відзначені появою книжки

Едмонтон, Канада. — Кілька років тому, в 1985 році, фонд Вадима Доброліжа і Видавництво „Славута" закарбували в історії українського мистецтва силюету видатного маляра Вадима Доброліжа та його творчість люксусовим, 96-сторінковим, виданням книжки-альбому в твердій сірій обгортці, естетичну появу якого оздоблює картина В. Доброліжа „Покинута хата". Мистецький редактор цього видання — Самійло Будман. До Пропам'ятного комітету Фонду В. Доброліжа, що займались випуском цього альбому належать: Борис Фербей — голова, Анна Кравець — касир, Дженет Крейн — секретарка і члени цього Комітету: Валентина Доброліж, Яр Славутич і Петро Саварин. Видавництво „Славута" складає признання Культурній Спадщинній Фундації Альберти, що фінансовою підтримкою частинно причинилася до цього видання.

Книжку відкриває автопортрет В. Доброліжа, рисований олівцем. Опісля слідує обширна вступна стаття Івана Кейвана — „Вадим Доброліж", в якій він накреслює біографію В. Доброліжа, пишучи, що „Обдарований щедро багатогранним талантом, Доброліж виявився також в інших галузях і жанрах української образотворчости". Завершує І. Кейван свою статтю словами: „Вадим Доброліж залишив по собі досить багату мистецьку спадщину, а в ній немало творів високої якости. Зосталися по ньому й виразні сліди його творчого прагнення на тлі української образотворчости в діяспорі". У цій книжці є стаття І. Кейвана в перекладі на англійську мову Анни Кравець; редактор англійської мови — Дженет Крейн.

Книжку можна замовляти, звертаючись на адресу: Slavuta Publishers, 72 Westbrook Drive, Edmonton, Canada T67 2E1; телефон (403) 434-2449.

АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ З НАГОДИ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

„Так нехай світить світло ваше перед людьми, що б бачили вони добрі діла ваші і прославили Отця, що на небесах"

(Мт. 5, 16)

Дорогі й улюблені!

Всемилостивий Господь сподобив нас стати на порозі найвеличнішого і найважливішого ювілею в історії українського народу та його Святої Православної Церкви Христової. Рівно через рік мине тисячоліття від того навік пам'ятного дня, коли світло Христової Віри засяяло над нашою землею, і Київська Русь — могутня держава наших предків — з волі Великого Князя Володимира увійшла в сім'ю християнських народів.

Важливість цього ювілею настільки монументальна, що відзначення його аж ніяк не може обмежуватись одним чи кількома днями, чи навіть кількома тижнями. Це мусить бути довготривалий, всесторонній і всеохоплюючий святковий процес, в який повинні включитися ми всі: своїми власними зусиллями, у своєму родинному колі, в парафіях, у прицерковних та інших організаціях і всі разом — всією Церквою. З цією метою, Рада Митрополії Української Православної Церкви у ЗСА проголосила наступний 12-місячний період, від сьогодні до 15-го серпня 1988 року, Святим Ювілейним Роком Тисячоліття Християнської України. Це має бути рік урочистих святкувань, великого духовного зрушення, активізації наших талантів і сил.

Розпочинаємо Святий Ювілейний Рік подякою Всевишньому за незліченні світлі сторінки нашої національної і церковної історії. Про них треба пам'ятати, навчатися з них і з гордістю розповідати світові, не зраджуючись тим, що доля часто не була ласкава до українського народу та що й тепер, на порозі славного Тисячоліття, він перебуває у ворожій неволі. Перегортаючи сторінки нашої історії, згадуймо, вшановуймо і прославляймо наших визначних предків, діла яких особливо яскраво записані на цих сторінках:

- Святу княгиню Ольгу — першу володарку Київської Руси, яка пізнала Єдиного Істинного Бога і прийняла Христову Віру;
- Великого святого князя Володимира, могутнього державного керівника, який сам прийняв Християнство і засвітив його світло над усім нашим народом;
- Князя Ярослава Мудрого, який завершив християнізацію великої Київської Держави і залишив нам у спадщину дорогоцінну перлину — святу Софію Київську;
- Митрополита Іларіона — першого українця на Київському митрополичному престолі, великого ерудита і красномовця;
- Святих Антонія і Федосія — основоположників чернечого подвижництва на Україні і засновників Києво-Печерського манастиря;
- Преподобного Нестора Літописця, який зафіксував на віки-вічні славетні події нашого минулого;
- Князя Константина Острозького — великого покровителя Православної церкви, мецената культури і науки;
- Гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного, якому Українська Православна Церква завдячує відновлення своєї ієрархії після розколу українського народу Берестейською унією;
- Преподобного Іова, ігумена і чудотворця Почаївського-побожного аскета, невтомного оборонця Православної Віри перед унією;
- Великого Митрополита Петра Могилу, який підняв Українську Православну Церкву не вершини духовного й організаційного розвитку, автора визнаного всією Православною Церквою „Православного ісповідання віри", засновника Києво-Могилянської Академії;

(Закінчення на стор. 3)

Сидів у криївці 42 роки

Франкфурт, Західня Німеччина. — Як подає німецьке пресове агентство, совєтська газета „Нєдєля" помістила вістку про те, що щойно тепер після 42 років у селі Кісєлівка в Україні відкрито селянина Кузьму Панченка, який від Другої світової війни просидів у криївці, що її збудував у власній хаті. Він замурував себе поміж піччю і стіною світлиці і прожив так 42 роки.

В часі Другої світової війни К. Панченко втік із совєтського війська і зі страху перед засланням на Сибір, як кару за дезертирство, він замурував себе у своїй хаті .про що знали його дружина і син.

Дружина Панченка впродовж всіх тих років побирала вдовину платню і кожного тижня ходила „згадувати" його під пам'ятник невідомим поляглим героям. Тепер вона, як пише „Нєдєля", буде мусіти віддати платню, яку побирала за всі ці роки. Сина Панченка, який також не видав батька, усунено негайно з комуністичної партії.

79-річний К. Панченко, якого відкрили тепер совєтські власті, заявив, що він „вдячний тим, які звільнили його у такому пізньому віці".

Як пише совєтська преса, Панченко не хотів воювати і тому у першій сутичці з німцями перейшов у полон. Він дістався до табору полонених і був висланий до Німеччини. Коли совєтські війська зайняли Німеччину, він боявся, що його запроторять в Сибір, і скриваючись, продістався по якомусь часі аж до рідного села, а там при помочі найближчої родини замурувався у темній криївці, в якій просидів 42 роки.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У КОГОВЗІ

Коговз, Н. Й. (І.Д.). Традиційний Український День відбудеться тут заходом Окружного Комітету Відділів УККА Олбанської Округи в парку Українського Клюбу, вулиця Медовс, в неділю, 16-го серпня ц.р. Початок о 2-ій год. У програмі виступи групи молодих танцюристів, оркестри „Арфа" з Амстердаму під кервіинцтвом С. Когута, спортові ігри, забави для дітей, льотерія з цінними виграшами, українські страви й напитки. Забава з танцями при звуках оркестри „Арфа".

Туреччина збільшила охорону закордонних амбасад

Анкара, Туреччина. — Агентство Ассошієйтед Пресс повідомляє, що Туреччина, член Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО), наказала збільшити охороу усіх закордонних амбасад і бюр летунських компаній у зв'язку з трагічними подіями в Савдійській Арабії у якій численні „паломники", які приїхали до Мекки з Ірану спровокували заворушення у яких загинуло понад 400 осіб ,а кількасот були поранені.

Очевидно, Савдійська Арабія, яка відповідала за безпеку біля трьох мільйонів паломників, вжила категоричних заходів проти іранських терористів, правдоподібно спеціяльно насланих аятоллою Хомейні для заколотів, стала тепер головним прицілом пропагандивної кампанії іранських екстремістів. Крім неї прибічники Хомейні обвинувачують „архи-диявола" Америку, Францію й Ізраїль.

Беручи це все до уваги, турецькі власті подбали про зміцнення безпеки амбасад згаданих держав, зокрема американської в Ізмірі і Савдійської Арабії в Анкарі. Представник американської амбасади заявив, що Державний департамент у Вашінгтоні попередив усіх дипломатів у Туреччині і країнах на Близькому Сході про можливість іранських відплат у зв'язку з масовими похоронами жертв, тіла яких через Туреччину і Сирію транспортуватимуть для масових поховань в Ірані.

Турецький високий урядник міністерства закордонних справ, який не бажав бути названим, заявив, що Туреччина не погодилася на відправу жалібних торжеств в усіх мусулманських мечетах столиці під час перевезення тіл забитих іранських терористів, які в Мецці виступали в характері „паломників". Турецький уряд боявся, що такі заходи можуть викликати непотрібні заколоти. Як відомо, тільки в самій Анкарі живе сьогодні біля 50,000 іранців, не згадуючи про мешнакців інших міст Туреччини, які напевно приїхали б на такі торжества до столиці.

У СВІТІ

ДО ВІДНЯ В АВСТРІЇ із Совоєтського Союзу прибув відомий совєтський піяніст Владімір Фельцман із своєю дружиною Анною і чотирорічним сином Даніелем. Совоєтський еміграційний уряд ОВІР відмовлявся видати Фельцманові візу на протязі 14 років, а на протязі останніх дев'ять років йому практично забороняли виступати з контертами. Родина Фельцманів прибуде до Ню Йорку, де йому запропонвуали викладати музику в одному з музичних інститутів.

ГАЗЕТА „ПРАВДА", ОРГАН Ценрального Комітету КПСС, повідомляла про пропавших без вістей чотирьох совєтських дослідників, які, як пише газета, правдоподібно попали у снігову бурю біля антрактидської полярної станції і земерзли. В Антарктиді тепер гостра зима і холод сягає 70 степенів нище зера за Цельзієм. „Правда" підкреслює, що дослідники порушили елементарні правила безпеки і віддалились на джіпі на недозволену віддаль від станції. Серед пропавших знаходився також відомий совєтський полярник Васілій Тімофеєв. Голова дослідницької групи Алєксандер Андреєв заявив кореспонентові газете, що він особисто вже втратив всяку надію віднайти живими пропавших, бо на Антрактиді під час снігової бурі майже нічого не видно у віддалі двох-трьох метрів.

СИН ПОКІЙНОГО ШАХА ІРАНУ принц Реза Паглеві заявив, що він розпочав акцію для об'єднання опозиційних до аятолли Хомейні політичних груп з метою зліквідувати диктаторську систему в Ірані і привернути монархію. Принц Паглеві, який жеве тепер у Вашінгтоні, заявив кореспондентам, що так звана революція в Ірані 1979 року і підтримка аятолли Хомейні екстремістами була найбільною помилкою іранського народу. Багато іранців вже знають сьогодні про те, але вони ще не мають достатньої внутрішньої сили, щоб поставити спротив тоталітаристам, анархістам і бюрократам, які особисто наживаються у цій ситуації. Р. Паглеві виявив бажання брати участь у боротьбі проти існуючої системи. Один із його близьких співробітників заявив, що принц переїде у скорому часі до одної з европейських країн, щоб працювати там активно для усунення режиму Хомейні.

АНГЛІЙСЬКИЙ ЖУРНАЛ „Джейн'с Діфенс Віклі" повідомив про заходи короля Йорданії Гуссейна купити в Совєтському Союзі більшу кількість модерних літаків-джетів МІҐ різного типу і військових гелікоптерів. Совєтські літаки, зокрема МІҐ-29, повинні заступити американські Ф-5 і французькі Ф-1. до рішення Гуссейна спричинилася неґативна постава американського Конгресу, який заборонив Адміністрації президента Роналда Реґена продавати Йорданії американські військові літаки типу Ф-16 і Ф-20. Кореспондент згаданого журнала каже, що договір Йорданії з СССР правдоподібно вже підписаний.

ПРЕЗИДЕНТ ЧІЛЕ АВҐУСТО ПІНОЧЕТ наказав поліції закрити усі марксистські видання після того як вони, не послухавши перестороги уряду, продовжували виступати явно проти його уряду і теперішньої системи і друкували заклики до революції для насильного усунення теперішнього режиму. Уряд плянує також заборонити діяльність комуністичної партії в Чіле і внести законопроєкт до парляменту про заборону комуністам кандидувати на виборчі пости.

КОРЕСПОНДЕНТИ З МОСКВИ ПОВІДОМИЛИ про летунську катастрофу в Монгольській республіці. Пасажирський літак совєтського виробу АН-2 впав і загорівся у малозаселеній місцевості 400 кілометрів від Іркутська. В повідомленні совєтського пресового агентства ТАСС не говориться скільки було на літаку пасажирів і чи хтось з них пережив катастрофу.

ІРАНСЬКІ ЕКСТЕРМІСТИ продемонстрували свою мосрську силу показом багатьох швидких човнів, які можуть бути вжиті для самовбивних акцій проти американських чи інших кораблів, а також першого підводного човна мініятурного розміру у формі великої торпеди призниченої для виконання акції каміказе. На покладі цього човна, більша частина якого була занурена у воду, стояв „революційний ґвардист" з автоматом невідомо для чого, бо ж кожному відомо, що ані він, ані подібні до риболовних човніч одиниці з морської фльоти Ірану, не змогли б охоронити підводного човна у випадку атаки на нього. Офіційний представник Пентагону Роберт Симс заявив у Вашінгтоні, що іранські маневри не загрожують курсуванні торговельних кораблів у Перській затоці і Тормузькому заливі.

КОНҐРЕС ЗАКЛИКАЄ ЗБЕРІГАТИ МИР В ЦЕНТРАЛЬНІЙ АМЕРИЦІ

Вашінгтон. — Обидві палати Конґресу З'єднаних Стейтів Америки, беручи до уваги постанови держав Контадори, тобто президентів центральноамериканських держав, закликають Адміністрацію президента Роналда Реґена зберігати мир в Центральній Америці і поважно трактувати постанови тамонших лідерів, ставлячи їх над пропозиціями ЗСА.

Спікер Палати Репрезентантів Джім Райт і демократичні лідери, які допомагали Адміністрації своїми порадами випрацювати первісний плян замирення в Нікараґуа й інших країнах в цьому районі світу погодились, що угода центральноамериканських держав підписана у Ґватемалі повинна залишитись остаточною розв'язкою існуючого конфлікту, зокрема в Нікараґуа і Ель Сальвадорі, де між собою змагаються прокомуністичні і антикомуністичні сили. Перших підтримує дуже інтенсивно, зокрема політично, пропаґандивно і зброєю комуно-московська імперія, других демократичні держави світу, в першу чергу ЗСА.

„Я думаю, що узгіднений і підписаний у Ґватемалі плян повинен домінувати над всякими іншими плянами і пропозиціями", — заявив Дж. Райт кореспондентам і в окремому інтерв'ю даному телевізійній станції Ен-Бі-Сі. Виступаючи на телевізійній програмі цієї ж станції „Зустріч з пресою", Дж. Райт виразно і недвозначно підкреслив, що ані Президент, ані лідери Конґресу ніколи не думали, що їхній плян повинен бути одиноким й ідеальним. „Ми радше думали про подібний плян, що його висунуть центральноамериканські держави, бо тоді він матиме більшу легітимну силу".

Дж. Райт й багато інших законодавців щиро привітали плян представників центральноамериканських урядів, включно з урядом Нікараґуа, що його на конференції репрезентував сам президент Даніель Ортеґа. Вони, тобто американські законодавці, думають, що це плян, який прямує до „миру і демократії, хоч деякі скептики , а зокрема косервативні і розумні коментатори звертають увагу, що про комуністичні режими і рухи ніколи не будуть респектувати жадних постанов і договорів, взоруючись на своїх великих протекторів, зокрема комуністичної Москви, сателітних країн і Китаю, який також підтримує в деяких латиноамериканських країнах партизантські рухи маоїстів.

Американський плян замирення, як відомо, передбачає відновлення демократичної системи в Нікараґуа і зобов'язує сандіністів до пошанування думки і політичної діяльности усіх політичних груп і партій. Центральноамериканський плян, підприсаний у Ґватемаля Сиіі урядами Нікараґуа, Ґватемалі, Гондурасу, Ель Сальвадору і Коста Ріки, закликає до збройного перемиря на протязі 90 днів (американський 30 днів), зокрема боїв в Нікараґуа і Ель Сальвадорі, закінчення зовнішньої допомоги для партизантських антикомуністичних рухів і ліквідацію цих рухів, щоб вони не творили своїх військових баз на іншій території. Одним словом, як у випадку нікараґуанських контрас, треба їх зліквідувати без запевнення, що промосковські сандіністи будуть дотримуватись ґватемальських постанов.

Одним словом більшість політичних спостерігачів й аналітиків висловлюють сумнів у щирість заяв сандіністів, які вже, на початку пляну замирення, відкидають можливість переговорів з лідерами контрас, а радше тягнуться до переговорів з Урядом ЗСА, щоб тим самим показати світові, що не нікараґуанський нарід бореться з комуністичним режимом а „американські імперіялісти". Слушно заявив сенатор Роберт Дол, республіканець з Кензасу: „хай демократи бавляться переговорами з Ортеґою, але хай тримають в запасі допомогу для контрас, як сандіністи зломлять свої обіцянки". Нікараґуа вже є частинним мілітарним причілком Москви і від цього пляну Кремль не відступить добровільно.

В АМЕРИЦІ

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Роналда Реґена передбачає 4.8 відстока інфляції в 1987 році, а не як було сказано в січні ц.р., — 3.8 відсотка. Однак офіційні чинники заявили, що це явище не є тривожне.

У ЧЕТВЕР, 6-го серпня ц.р., на пресовій конференції у Вашінґтоні, державний секретар Джордж Шулщ заявив, що европейські союзники розглядають можливості допомоги Америці в акції вишукування мін у Перській затоці. Це видима зміна у їхніх попередніх настановах. „Ми отримали пропозиції від різних европейських країн, щоб спільно діяти в цій справі", — сказав Шулц, відмовившись від детальних пояснень.

КОМІСІЯ АСИҐНУВАННЯ фондів Палати Репрезентантів схвалила в четвер, 6-го серпня ц.р., 13.2 біл. дол. на закордонну допомогу в 1988 році, обмежуючи домагання президента Роналда Реґена на 2.7 біл. дол. Комісія залишила незмінним найбільші суми президента Реґена, тобто допомогу Ізраїлеві та Єгиптові.

У ЧИКАҐО В СЕРЕДУ, 5-го серпня ц.р., колишній ґубернатор стейту Іллиной, Даніел Вокер признався до вини в обмані та кривоприсязі, обвинувачення , що вийшли на світло денне частинно в наслідок невідповідних позичок, що їх йому дала його власна позичкова установа ще заки ця фірма проголосила банкрутство. „Я зломив закон й признаючь до цього", — прочитав Вокер з праготованої заяви перед суддею федерального повітового суду Ен Вілліямс. „Я глибоко жалію, що так повівся і не маю жадних оправдань". Д. Вокер, демократ, який був ґубернатором від 1973 до 1977 року, стоїть перед загрозою максимальної кари 15 років тюрми і 505,000 дол. гривни.

ЗАКОНОПРОЄКТ, ЯКИЙ тимчасово затримає Бюро опатентувань і торговельних позначень ЗСА у наданні патентів на звірят створених штучною ґенетичною методою, був представлений Конґресові в середу, 5-го серпня ц.р. Внескодавцем його був конґресмен Чарлі Роз, демократ з Північної Каролайни і член Комісії сільського господарства.

У ПОНЕДІЛОК, 3-ГО СЕРПНЯ ц.р., у місцевості Калвертон на Лонг Айленді фірма Ґрамман, найбільший працедавець в цілій околиці, похвалилася своїм найновішим випуском для морського летунства — літаком бомбовиком. Цей літак типу А-6Ф — це новіша версія літака типу А—6 „Інтрудер". Якщо Конґрес погодиться на дальшу фінансову підтримку", то цей літак може бути першим із 150, що будуть випущені Ґрамманом.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J 07303

Далі судять членів ОУН

Київська газета „Молодь України" й інші україномовні газети, які з дозволу і... благословення московських окупантів появляються в так званій Українській ССР, знову надрукували довші повідомлення про політичний процес над членом ОУН Романом Дідухом псевдо „Влодко", який, як пишуть советські рептильки, в часі Другої світової війни і після її закінчення, аж до 1950 років, „тероризував мирне населення рідного села Оглядів і сусідніх населених пунктів колишнього Лопатинського (нині Радехівського) району. В минулому Р. Дідух притягався до відповідальности, але йому вдалось приховати від правосуддя багато своїх злодіянь і видати себе за неповнолітнього, що позначилось на мірі покарання. У зв'язку з появою нових свідчень його злочинів, і за протестом прокурора Львівської области колишній вирок було скасовано. Зрадник знову постав перед судом".

Згідно з цією інформацією, суд тривав 10 днів у „переповненому приміщенні" районового будинку культури і, як треба було сподіватися, „на підставі доказів, зібраних у ході слідства і процесу, показань свідків, експертиз було повністю встановлено вину підсудного в зраді Батьківщини (?) і масовому знищенні радянських (і такі існують) громадян. Суд засудив оунівського ката Р. Дідуха до найвищої міри покарання — розстрілу".

Газета додає, що присутні в залі і сотні людей, які зібрались біля репродукторів на центральній площі міста, з „одностайним" схваленням сприйняли вирок.

К. Чавага, спеціяльний кореспондент РАТАУ, який був висланий для спостереження за перебігом процесу над членом ОУН, сорок кілька років після закінчення Другої світової війни, пише, що на цьому, мовляв, можна б було поставити крапку, але, на жаль, „ще дуже багато нацистських катів уникнули лави підсудних. Під час процесу в Радехові часто називалось ім'я заклятого карателя — Івана Стеця, чий слід тягнеться за океан. Тривалий час він переховувався в Канаді, а потім перебрався до ЗСА, в Чикаґо".

Автор, чи автори, нарікають, що американська Теміда, всупереч міжнародним угодам, підписаним Адміністрацією ЗСА, „вперто бере під своє покровительство нацистських воєнних злочинців".

К. Чавага ні слова, очевидно, не згадує, що в часі тривання московсько-комуністичної влади в Україні, а особливо під час двох воєн і у повоєнному часі, каральні органи ЧК, НКВД, КҐБ й допоміжні частини знищили в безпощадний спосіб мільйони українців й інших з-поміж поневолених Москвою народів, а їм в цьому кривавому ділі допомагали (за Ярославом Галаном), на якого між іншим покликається Чавага, місцеві яничари, яких компартія виховала на ноторичних вбивць своїх власних братів і сестер, які займалися ганебною справою вбивства власного народу.

Про це й інші злочини Москви слід би пам'ятати яничарові К. Чавазі, якщо московські сатрапи не знищили ще цілком його української душі.

Ярослав Курдидик

ВІЙНА У ЗСА МІЖ КАПІТУЛЯНСТВОМ І ПАТРІОТИЗМОМ

Нарешті після тримісячного політичного фарсу із комісією, метою якої було розглянути всі прогріхи і неточності, що їх допустилися проступники із т. зв. ірангейту, закінчилася. На екранах телебачення ми мали змогу вперше побачити, як перед нашими очима просувалася чимала плеяда наших державних провідників, активних протикомуністичних американських патріотів і подавляюча більшість членів комісії, від яких відганяло капітулянтським лібералізмом. І особливо ці останні, які із презавзятушою енергією намагалися переводити „обмолоть порожної соломи", примушені були відійти із понадщерблюваними щілами із цієї толоки голіруч із насупленими обличчями зі своєї невдачі...

А коли після закінчення перепитувань комісії, репортери в інтерв'ю запитали одного з консервативних сенаторів, який був членом вищезгаданої комісії — яке то, мовляв, враження залишилося в нього після тримісячних „пошуків за правдою" — він переповів це, може в не надто естетичному, але зате дуже влучному порівнянні: моє враження із того всього фарсу таке, „як би мені наказали з'їсти живу жабу"...

Можна, мабуть, зарискувати твердженням, що він був не єдиний...

Більшість членів комісії проявляла різкий протиреґенівський і протиреспубліканський характер та з усієї їхньої тенденційно [illegible] тактики пробивалися основна мета: принизити і сторпедувати враження, які викликали вельми позитивні і переконливі виступи — підполковника Олівера Норта і віцеадмірала Дж. Пойндекстера.

Те, чого, мабуть, не передбачало чимало із-поміж цих самообманних [illegible], що це вперше було розкрито на екранах телебачень перед американським громадянством — „Г[illegible] із Гу", або в простих і зрозумілих словах продемонстровано різкі контрасти: з одного боку дійсного патріотизму т. зв. „американської мовчазної більшости", а з — другого політичних ліво-ліберальних провідників, що збилися з дороги, заблукали в своїх власних безглуздях і тепер не можуть второпати, як їм вийти із цієї самогубної власної пастки із непошкодженим політичним обличчям?...

Досі вся арґументаційна стратегія лібералів полягала в тому, щоб просувати ліво-опуртуністичну ментальність свого світогляду і защеплювати його підступно і непомітно дійсним американським патріотам.

А далі, щоб підтримувати посередньо утопійний універсалізм „демократичного комунізму", вважаючи що поклін чужому ідолові виявиться більше промовистий та апелюватиме до чогось зовсім нового для сприймання, як у практиці і дійсності — служіння американському патріотизмові, що вимагає не лише самопосвяти, але і мужньої віри в одержимість...

Досі у прослідкуваннях членів комісії виявляється щось зовсім неочікуване і зовсім протилежне. У відповідь на сльозливо-занудливі своєю монотонністю питання — члени комісії зустрінулися зі стійкістю, непохитністю і з гордою та твердою вояцькою неподоланістю.

Американська громадськість навчилася може, чи не найвагомішого, що все те, яке можна було полагодити тихцем, при зборі чільних державних представників — розтягнула і розвалкувала комісія на тримісячне псевдополітичне видовище, висовуючи та відкликуючись постійно до прийнятих законів, непомильности та непорушности основної суті Конституції, прикриваючи їх дуже часто пустослівною реторикою.

Ніхто не збирається драматизувати доточасні виступи комісії, та її наполегливість у розкриванні та пошукуванні основної правди, про іранську проблему, але чомусь мимохіть насовується питання: — Невже членам комісії забракло здорового політичного глузду, щоб замість тупцювати на місці і витрачувати час на переливання — „із порожнього в пусте" — добачувати та розглядати дійсні проблеми ґльобального маштабу, — у яких ЗСА, за своєю історичною традицією, примушені брати участь у їхньому вирішуванні, до яких слід зарахувати у першу чергу: Близький Схід, Перську затоку, Центральну Америку, не згадуючи про найважливіше, — американсько-совєтське нуклеарне роззброєння...

На жаль, сучасна американська політична машина складається із ліберальних демократів, які становлять більшість в обидвох Палатах і вони при відомій підтримці засобів масової інформації, намагаються ще й далі переводити натиск на „мовчазну американську більшість", щоб вона відмовилася від підтримки відродження та пошани до оборонців у відновленні „державної гордости і чести", які у 60-их роках їм було вдалося перемогти своїми впливами і перемінити у непростимий програш у В'єтнамі — та втоптати всю велич Америки у прокомуністичну грязюку.

Михайло Кучер

„ЧИ МОЖЕШ БУТИ МОЄЮ МАМОЮ?"

Був жовтень 1939 року в Польщі. В місцевості Вейгурів німці провадили на розстріл групу дорослих жидів, серед них кілька дітей. До засуджених на розстріл підійшла Сестра Аліція Котовська з ордену Воскресення Христового. Вона сіла з дітьми до тягарового авта, обіймила їх і поїхала з ними в останню дорогу.

Сестра Аліція не могла врятувати жидівських дітей, але в останні години їх життя, дала все, що мала, відчинила своє серце, дала тепло і потіху.

Те саме, наражаючи своє життя, робили Сестри в Польщі поміж роками 1939-1945. Перед жидівськими дітьми відчинялись брами монастирів і серця черниць.

На тему опіки і спасіння жидівських дітей на території окупованої німцями Польщі пишуть наукові праці, докторські дисертації. Польські науковці працюють над темою вивезення на Сибір польських та українських дітей з українських територій Польщі.

Щоб написати вірогідну працю, треба багато знати про структуру жіночих монастирів у Польщі. Було відомо, що перед 1939 роком на території Польщі було 74 жіночі монастирі, але це неповні відомості.

Стали відомі оповідання Сестри Марії Савицької, що за окупації жила в Самборі. Одного дня працювала в кухні і почула стріли. Подивилась у вікно. Побачила, що на подвір'я монастиря вбігла 11-ти літня жидівська дитина, перелякана і худа як тичечка.

Дівчинка з плачем кинулась на шию черниці і сказала: „Тільки що застрелили мого батька і маму. Чи можеш бути моєю мамою? Сестра заплакала і пригорнула дитину.

Дівчинку взято до монастиря під опіку. В монастирі вже було кілька жидівських дітей. Люди питали: „Чи ви, Сестри, не боялись?" І відповідь була не для порожнього красномовства: „Ні, ми не боялись, на те не було часу".

У кількох католицьких монастирях, крім жидівських, були також українські діти. Відомостей про українських дітей дуже мало, практично їх нема. Зрештою на цю тему нема жадної писаної документації. Усе, що відомо, — це оповідання Сестер, які ще живуть. Дітям давали польські хресні імена та прізвища. Це мало хто пам'ятає, жадних записів не було, їх не роблено, була небезпека виявлення і сестри вважали документацію неважливою. Пізніше виявилось, що це далеко не так.

Постали психологічні проблеми — справа хрещень, повага до релігії, в якій дитина народилась. Деякі монастирі самі рішали чи прийняти жидівські діти, питати не було кого. Якщо жидівську дитину охрищено в католицькій вірі, вона йшла до Сповіді і Причастя. Ставала рівною з рештою дітей. Це помагало заховати таємницю і разом життя.

Навіть, коли вони про це просили, не всюди христили жидівських дітей. Сестри казали, що діти мусять чекати аж стануть 18-ти літніми і тоді вирішить кожен сам. Дехто критикував без огляду на мотиви безпеки. Хрищення жидівських дітей в католицькій вірі роблено з „утилітарних мотивів".

Врятовані діти тепер дорослі, живуть в Ізраїлі. Сестри з Польщі мають з ними листовний контакт, але адресами з ніким не діляться. Здебільшого врятовані не люблять у спогадах повертати до минулих страшних часів, хочуть минуле забути. Одначе є й такі, що згадують і оцінили, що для них зробили польські черниці, наражаючи власне життя.

Жиди появились у Польщі приблизно 1906 року в часі першого Хрестового походу. Тоді жиди з Чехії втікали до Польщі.

Після розбиття хазарської держави нашими предками (965 рік) — хазари йшли на захід. Вони визнавали юдаїзм, але були турецького походження і тим різнилися від жидів-семітів.

Втікачі-хазари знайшли притулок на території Великого Литовського князівства. Звідси постала назва „литваки" для жидів з Вільнуса, Мінська та Пінська. 1264 року сталася епохальна подія — Болеслав Побожний підписав Калішський статус. Це вперше в історії жиди отримали право жити на польській землі із забезпеченням релігійної свободи. Річпосполита Зиґмунтівської доби із релігійною свободою дала можливість уникнути релігійних воєн, що було дуже корисне для жидів.

За 30-літньої війни жидів переслідувано в Еспанії, Франції, Німеччині, в Австрії та Чехії і вони втікали до Польщі.

У книзі „Forgotten Holocaust: the Poles under German Occupation", 1939-1944 року написано, що 1931 року у Польщі 80 відс. жидів подали ідіш як матірну мову і тим самим вважали себе жидами. За часів німецької окупації поляки заховали і тим самим спасли життя сто тисячам жидів (!). Між двома світовими війнами польські жиди були ворожі польській державі і за травневих демонстрацій жидівська молодь скандувала: „Геть з білою гускою!" „Біла гуска" це державний знак Польщі. Цю ж „ідею" пропаґувала і Роза Люксембурґ.

Коли згадуємо поляків, які рятували жидів від німецького окупанта, то що тоді й казати про українців — світських осіб, Сестер, чи найбільшого, либонь, їхнього оборонця в світі Митрополита Андрея Шептицького. Сьогодні їх не минула... заплата від жидівського народу, який намагається на кожному кроці пришити українцям коляборацію з нацистами.

ІДУЧИ ДО ОДНОГО із нюйоркських центрів допомоги для безробітних у східньому Гарлемі, в четвер 6-го серпня ц.р., мейор Едвард Кач раптово почав відчувати нудоту, завороти голови і труднощі в мовленні. Негайно його завезли до одного з місцевих шпиталів до відділу швидкої допомоги. Після ряду різних медичних перевірок лікарі ствердили, що поасдник постраждав від легкого спазму мозгової артерії й залишили його в лікарні для дальшої перевірки. У п'ятницю в ранці його перевезли до іншої лікарні, де він мав другий дуже легкий удар.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юськів

Найкраща танцівниця світу — українка

На сцені Метрополітальної опери ґастролював майже три тижні, в липні 1987 року, Большой балет, що є самостійною частиною Большого театру в Москві. З такими інституціями совєтського чи радше російського мистецтва і пропаґанди, скорше по неволі як по своїй волі, є пов'язані і деякі мистці-українці, які — на превеликий жаль — приносять світову славу поневолювачеві і ворогові рідного народу. Воно якось ані з виступами Симфонічної оркестри ані з оперовим ансамблем Большого театру Кремлеві на Заході не зовсім везе, зате з Большим балетом (понад 250 членів), який під'яремним народам коштує мільйони грошей, щастить куди краще. І хоч самий Балет це, як не найкраща танцювальна організація у світі, то одна з найкращих, проте існує підставовий і слушний закид, що хореографія Большого замало модерна чи сучасна.

Оцей Балет привертає до себе увагу передусім своїми зірками чи солістами-першунами танцю, які цікавлять нас особливо тоді, коли вони українці чи українського роду. В Росії немає чи і не було б, либонь, мистецтва без українських подвижників. Однак про мистців-українців, усупереч бу-цім то державному комуністичному устроєві, не говориться і не згадується там ніде, особливо тепер. Навпаки існує злочинне намагання затаїти українську національність чи походження мистця танцюриста чи танцюристки. Очевидно, що це жаднісінький комунізм, тільки горезвісний російський шовінізм. Ось хоч би навіть ім'я мистецького керівника Большого, воно Ґріґорович. Це ж не російське, а типове українське прізвище Григорович. І хоч він тепер Георгій, то все таки зве себе: Юрій. Від себе задалеко не втечеш.

Тут не місце розписуватись про російський балет, бо ціль цієї статті зовсім виїмкова. А саме звернути увагу нашої громадськости і висловити повне захоплення найвищим мистецтвом, особливо клясичного, танцю української, феноменальної солістки, найкращої прима-балерини Большого балету Людмили Семеняки. (Є там і більше першунів українського роду, як красуня Алла Михальченко, Марина Нудьга чи з чоловіків Юрій Васюченко та інші). Л. Семеняка — уродженниця чудового закутка України, Буковини. Від 1972 року вона суперзірка Большого. Це потвердила і американська преса після ґастролів Большого в ЗСА 1979 року, заявляючи, що Семеняка — це не лише найдосконаліша з прима-балерин Большого, але і найперша танцівниця світу. Я вважаю, що Людмила — це ще і найбільш прославлена живуча українська людина в світі наших часів.

Російсько-совєтські відносини всім відомі і тому не диво, що 1979 року, тобто на останніх ґастролях Большого в ЗСА, Семеняка задумала залишитись на Заході. Та одна подружня пара (з наших недругів) зрадила її і втеча не вдалась. Самозрозуміло, що цей замір утруднив їй працю ще більше у цій організації. Про плян утечі Людмили американська преса розписувалась досить широко. Наша преса проґавила цю історію. Воно принаймні настільки добре, що це могло пошкодити Семеняці ще більше.

Кожний із нас може представити собі що значить танцювати в атмосфері комуністичної організації з тавром утікачки. Проте хоч симпатії і дирекції Большого не є по стороні Семеняки, то публіка всюди, теж і в Москві, є всеціло за нею: вона ж бо ота неперевершена чаклунка танцю. Що ж вартий був би нині Большой без танцювального клясичного шедевру Семеняки?

У Людмили є ще інша морока-біда з цим Балетом. Жінка директора Ґріґоровіча, Н. Безсмертнова, теж прима-балерина і він неодмінно хоче та намагається, щоб вона була прима-балериною число 1. Це можна ствердити у всякій документації Большого. Чи це буде книга про Большой з 1979 року (американське видання) чи реклямова брошура теперішніх виступів (де навіть немає місця народження Людмили) чи вплив на критиків преси, а навіть на поміщення світлин у тій же пресі. Однак його заходи йдуть частіше на марне. Тут бо, ось хоч би і в Ню Йорку перерішує „голос народу", реакція розхвильованої публіки. Оті глядачі, в великій мірі, це професіоналісти танцю, що самі виступають у різних балетних організаціях чи ще студіюють тільки. І всі мріють, мріють, щоб хоча частинно діпняти мистецького рівня Семеняки. І не так любителі танцю, як самі танцюристи є тими найзапальнішими звеличниками чудодійного мистецтва нашої буковинської дівчини.

Чим же воно оте одноразове мистецтво Семеняки таке захоплююче, вершинне, всевладне? Передусім сама Людмила дуже мила особа, в танці виїмково природна, без найменшої штучности. Вона любить танець, як своє власне життя і це ви ствердите вже в її чудово цвітучій усмішці, яка на устах у неї ніколи не застигає. Її одухотворене обличчя уміє детально передати глядачеві настрій радости, кохання, захоплення, поваги, торжества, а теж трагедії чи і божевілля. Тому і звуть її актриса балету. З трьох облич прима-балерин у реклямовій брошурі тільки її обличчя передає переконливо вираз божевілля молодої Жізель (балет Адама). М'якість і чар її порухів чи стрибків — унікальні, її обороти-пірувети — казочні в своїй круглоті і швидкості. У глядача залишається враження, що Семеняка не танцює, а пливе у просторі; вона, це метелик, рожева хмарка, чарівна розмрійність у танці. Тому і не дивно, що всюди всяка

(Закінчення на стор. 3)

Роман С. Голіят

УКУ НАУКОВИМ ЗБІРНИКОМ ВШАНУВАВ ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

„Interpido Pastori" — *(Безстрашному Пастиреві). Науковий збірник на пошану Блаженнішого Патріярха Йосифа в 40-ліття вступлення на Галицький Престіл 1.XI.1944. Видання Українського Католицького Університету св. Климента Папи. Рим 1984, том 62. 712 сторін, розмір 12" x 8".*

Згадана вгорі книга своїм форматом зараховується до найбільших книг, що досі появилися в українській діяспорі. Цю працю приготували до друку: о. д-р Іван Хома і о. д-р Іван Музичка, обидва найближчі співробітники Патріярха Йосифа.

Книга поділена на відділи: теологія, історія, право, різні теми. Разом 39 наукових праць, написаних мовами українською, латинською, італійською, англійською, польською, еспанською і французькою.

На вступі цієї монументальної праці знаходимо присвяту по-латині, де на першій сторінці згадується про найважливіші події у житті Патріярха і Кардинала Йосифа. Наступна сторінка подає слово Папи Івана Павла II про Блаженнішого, уривок з його звернення українською мовою і переклад італійською мовою: „Будучи з вами, не можу не згадати про великого мужа, ісповідника віри, Верховного Архиєпископа й Кардинала Йосифа Сліпого, якого Господь покликав до вічности. Його смерть обгорнула нас усіх великою жалобою. Він був гідним наслідником праведного Митрополита Андрея Шептицького. Однак, прийшли гіркі часи для Української Католицької Церкви. Перейшов він іще раз через хресне пережиття і терпіння, подібно як Христос на Голготі. Не міг Кардинал Сліпий виконати свого уряду, але засудили його на 18 років заслання, терпіння. Він не заламався, але як герой достойно витримав. Коли вийшов на волю та жив у Римі, то не спочивав, але з посвятою працював для добра Церкви та свого народу. Верховний Архиєпископ відвідував українські католицькі громади по всьому світі, дбав про науку, заснував університет святого Климента, видавав документи та багато іншого.

„У наших молитвах просім Господа, щоб Господь гідно його винагородив за його терпіння, вірність Богові й Церкві та всю його працю. Вічна йому пам'ять!" (Папа Іван-Павло II з промови до українців у Вінніпегу - 16-го вересня 1984 р.)

Відтак видніє гарно виконаний портрет Блаженнішого з хрестом і жезлом в руці, а на наступних трьох сторінках поміщена похвальна епістоля кардинала Петра Паляццині з нагоди 20-их роковин звільнення Блаженішого Йосифа зі совєтської каторги, 8-го лютого 1983 року.

У 17-сторінковому слові від Видавництва заподаний життєвий шлях Патріярха та огляд його діяльности в таких ділянках: наукова праця і вклад в українське богослов'я; Унійна праця; Львівська Богословська Академія; Український Католицький Університет у Римі; Старання про Патріярхат і Помісність; Пастирська праця на засланні і Пастирська праця на волі.

Автори слова від Видавництва закінчують свій розділ словами: „Ми вдячні всім приятелям, співробітникам і симпатикам Блаженнішого, що радо хотіли дати свою працю для цього Збірника, що стався пам'ятником про велику Особу і Пастиря Української Католицької Церкви для поколінь, які будуть іти його слідами з напрямом, який показав він своїм життям, велетенським трудом-працею і терпінням".

Ось такі автори опрацювали теми з теології: Єдність християнських культур у їх різноманітності — о. Фелікс Войцех Беднарський; Післанництво св. Томи з Аквіну — проф. Люіджі Больйольо; Християнські початки „історичної свідомости" — проф. Петро Кіокетта; Права людини в науці св. Томи з Аквіну — Даріо Компоста; Теологічна синтеза Сходу і Заходу у творах Йосифа Сліпого — о. Люїз Ґлінка; Словник чудотворних Богородичних ікон України — д-р Григорій Лужницький; Богослов'я на шляху обнови — о. І. Музичка; Суть Бога — Орляндо Паскваліє; Марійський Культ у київській митрополії — С. Софія Сеник, ЧСВВ.

Історичні теми опрацювали: Промова представників руської шляхти Перемиської землі 1691 р. і її значення — о. Борис І. Балик, ЧСВВ; Історія звільнення Галицького Митрополита Йосифа Сліпого зі совєтського ув'язнення — о. д-р І. Хома; Нездійснена подорож Митрополита Андрея Шептицького до Риму 1917 р. — д-р Володимир Косик; Участь українського духовенства у культурному відродженні Галичини — проф. Василь Ленцик; Християнство св. Ольги та його джерела — Річард Едвард Мейсон; Проєкт Пія XI для віднови Греко-Слов'янської Церкви — Вітторіо Пері; Економічний розвиток галицького селянства у працях о. Тита Войнаровського — проф. Іван Коропецький; Дом Лямберт Бодуен і Митрополит Шептицький — д-р Осип Кравченюк; Репресії царської влади проти польського духовенства за його релігійну допомогу уніятам Підляшшя — проф. Едмунд Пжекоп; Українські католицькі школи Сестер Василіянок у З'єдна-них Стейтах Америки — С. Дарія Рошко, ЧСВВ.

У розділі права: Державність і міжнародній статус УРСР (України — проф. Теофіль Кіс; Питання про світські установи у новому латинському кодексі з 1983 р. — о. д-р Мелетій Войнар, ЧСВВ.

У кінцевому розділі Різні: Поліфонічна музика в українських церквах у добі козаччини — проф. Михайло Антонович; Археологічно-архітектурні розкопки княжого Перемишля — архітект Мирослав Д. Німців; Митрополит Андрей Шептицький і український медичний світ — д-р Роман Осінчук; „Псалми Давидові" Т. Шевченка: політичні поеми чи розмови з Богом — проф. Марія Овечко; Образ Патріярха Йосифа І в літературі — проф. Леонід Рудницький; Три системи української етимології — проф. Юрій В. Шевельов; Україніка в переписах населення Арґентини — проф. Михайло Василик.

У цьому Збірнику вміщено 39 наукових праць різних авторів. Вручення і врочиста презентація цього Збірника Патріярхові, мала відбутися 1-го листопада 1984 року. Але Всевишній покликав Блаженнішого у вічність 7-го вересня 1984 року. Цей Збірник є світлим пам'ятником Великому Безстрашному Пастиреві від українських і чужинецьких науковців, від науки, якій служив Патріярх працьовито ціле життя.

У 1968 році, Український Католицький Університет ім. св. Климента Папи видав „Твори Кард. Йосифа Верховного Архиєпископа". Цю збірку опрацювали о. проф. д-р Іван Хома і о. Іван Яцків. Ця 423-сторінкова книга, формату 12" x 8" — це збірка наукових праць Патріярха Йосифа І.

Обидві книги видані взірцево-фахово й заслуговують на признання УКУ.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

ЗАКЛИК ІСНО

Згідно з повідомленням
КОНСИСТОРІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ в США
в неділю, 16-го серпня 1987 р.
відбудеться
в Бавнд Бруку, Н. Дж.

УРОЧИСТЕ ВІДСЛОНЕННЯ І ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

Святої Київської Княгині Ольги

Посвячення пам'ятника доверешить
БЛАЖЕННІШИЙ МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ
в сослуженні Ієрархів УПЦеркви та Духовенства.

Звертаємось із закликом до членства всіх складових організацій системи ІСНО взяти чисельну участь в урочистостях посвячення Пам'ятника.

Президія
Світової Координаційної Ради ІСНО

Найкраща...

(Закінчення зі ст. 2)

публіка очарована, ошелешена нею. Каскади оплесків захоплення майже не вмовкають під час її танцю.

Коли ж ідеться про оцінку Семеняки пресою у Ню Йорку, то думаю, що наші люди не читали будь-що і будь-коли про таке танцювальне піднесення і особистий тріюмф. Бо щоб тільки самі похвали виписати з преси, потрібна була б довжелезна стаття. Я зможу навести тут лише деякі.

„Ню Йорк Таймс" 6-го липня писав: „Л. Семеняка продовжувала держати публіку Мет у долоні своєї руки" чи „...аристократична в своїй неоклясичній лінії, панна Семеняка танцювала, як пливучий струмінь". І найцінніше запевнення „Вона, це улюблениця Ню Йорку" („She is New-York's darling"). Мабуть, найбільший американський критик танцю з газети „Ню Йорк Пост", Клайв Барнс (англієць), пішов за вказівками директора Ґріґоровіча і почав, досить безпідставно, вихваляти Н. Безсмертнову. Коли ж переконався, що вона таки не має великого успіху ні у глядачів, ні в критиків, повзяв належний напрям та почав заслужено ставити на перший плян Семеняку. Він стверджував (10-го липня), що танцювання Людмили є винятково чистоти і що концерт „Різноманітностей" це була „велика річ" Семеняки, „...яка є давно вибранкою балетної авдиторії Ню Йорку". Та ще „...від останніх її виступів у Ню Йорку вісім літ тому, Семеняка розвинулась у незрівняну балерину". Він так, як і інші критики звуть її найчастіше; захоплюючою („dazzling"). В космополітичнім балеті „Раймонда" з музикою Ґлазунова, Семеняка в заголовній ролі була „тріюмфуюча" („Ню Йорк Таймс", 12-го липня). А далі там же, вона „танцювала розторощуючо в аристократичному стилі, з усією музичною логічністю. Верва і стилевість ідуть рука в руку в цьому моделі клясичної танцівниці, благословенної вишуканою лінією та обдаруванням вершинного вияву. Її подиву гідні, гладкі, швидкі піруети і її значучі погляди, помагають нав'язати сполуку з авдиторією". Знову газета „Дейлі Нюз" подавала: „Напевно Л. Семеняка не могла бути кращою в „Раймонді". Її техніка була ледве менша, як подиву гідна, а її електрична особистість струміла в кожний куток залі." Ще 13-го липня „Ню Йорк Таймс" запевняє, що Семеняка була „епітомом досконалости, як клясична балерина", а далі, що „...вона висловлювала ідеал, глибину доспілої і софістикованої танцівниці". Та же газета з 17-го липня про прем'єру французького балету „Жізель", пише: „Безмежна чистота стилю Л. Семеняки з'являється зразу, так вчасно, як її більше початкове сольо в першому акті, а її умово затьмарена сцена, це танцювальна абстракція сцени божевілля". З того ж дня „Ню Йорк Повст" називає балет „Жізель": „тріюмфом Семеняки". А в кінцевій статті К. Барнс покликається на опінію однієї з найславніших балерин відомого Баланшіна з „Ситі балету", яка заявила йому, що „...це насправді балерина assoluta". Себто абсолютна, про що марить кожна найбільша примадонна опери, драми чи балету, себто, щоб стати безконкуренційною.

Людмила Семеняка в одній із своїх креацій.

Ще один дуже промовистий випадок. Перед Большим гостював у Мет опері балет Паризької опери. Його найспосібніший соліст-танцюрист П. Дюпон мав інтерв'ю у „Ню Йорк Таймсі". На запит про його майбутні пляни заявив, що він мріє, щоб виступити в танці зі Семенякою. Ні з ким іншим із Большого, тільки зі Семенякою.

Отже, як бачимо, Л. Семеняка — це один із вершинних прикладів на блискучу українську талановитість і обдарованість. Чи може спалахнути в нашій душі глибше почуття як те, що українська дівчина з Буковини сьогодні найкраща королева танцю у світі? Є під цю пору ще один українець ч. 1, найперший у світі, — це спортовець Сергій Бубка. І хоч це вже скажім, спортове мистецтво, однак воно не зовсім менше важливе для прослави українського народу. Проте ми мусимо пам'ятати вічно, що, щоб повнотою розвивати багатство — не поодиноких — наших талантів для користи і величі індивідуальної і всього українського народу та щоб „славу сусід добрий" не взяв і не крав, треба здобути власну державу.

АКАДЕМІК АНДРЕЙ САХАРОВ, який ще донедавна перебував на примусовому засланні у місцевості Ґорькій, а тепер знову живе в Москві і користується збільшеною повагою офіційних кіл компартії, прийняв запрошення відвідати в жовтні деякі канадські міста, зустрінутись з канадськими науковцями і особисто відібрати у Вінніпеґу нагороду від гуманітарної організації, яка визнала його „борцем за права людини". Запрошення для Сахарова було вислано через совєтську амбасаду в Оттаві. Кембелл МекЛейн, керівник дослідної фундації, заявив кореспондентам, що позитивна постава совєтської амбасади до цієї справи і готовість допомогти вказують на те, що совєтський уряд може дозволити Сахарову виїхати за кордон на відвідини. Міністерство закордонних справ в Оттаві покищо не дало жадного потвердження про приїзд А. Сахарова, але речники міністерства не виключають такої можливості.

Архипастирське...

(Закінчення зі стор. 1)

• Гетьмана Івана Мазепу — щедрого мецената Церкви, будівничого величних храмів „козацького барокко", борця за незалежність українського народу;

• Запорізьких козаків — безстрашних лицарів, оборонців, рідної землі і святої віри православної;

• Митрополита Василя Липківського — апостола відродження Української Автокефальної Православної Церкви, її первоієрарха і мученика за віру;

• Митрополита Полікарпа, який очолив нове відродження УАПЦ в буремні роки Другої світової війни; першоієрарха Церкви, переємниці тисячолітньої Київської митрополії, яка донині є носієм українського православія в країнах вільного світу.

Згадуючи з пошаною і вдячністю цих визначних синів українського народу, згадаймо і про всіх інших ієрархів, священиків, ченців і черниць, які протягом десяти століть віддано сіяли зерно Христової Віри на нашій землі і за її межами. Згадаймо і про мільйони простих трудівників, вірних дітей Православної Церкви з поколінь, які проходили перед нами; про ті безіменні мільйони, що чесно працювали, творили народню культуру, будували храми, молились, виховували дітей, передавали їм любов до віри і Церкви, високу мораль, солов'їну українську мову. Це їм, великому народові нашому, ми завдячуємо своє життя і багату спадщину, якою з повною підставою ми можемо і повинні бути гордими.

За нами тисяча років Християнської України. Кожна доба великого тисячоліття зробила якийсь вклад в розбудову Церкви нашого народу, у збагачення його матеріяльної і духовної культури. А який наш вклад? Ми будуємо і утримуємо церкви, школи, культурні й наукові заклади, зберігаємо традиції, мову. Все це добре; все це треба продовжувати. Але Святий Ювілейний Рік накладає на нас особливе зобов'язання — намагається дати щось більше; зробити щось цінне, вагоме, пам'ятне для відзначення великого ювілею. Можливості для цього — невичерпні:

• Присвятімо цей святковий рік зближенню до Бога. Нехай Спаситель Христос буде повсякчасним співмандрівником на шляхах нашого життя, нашим натхненням, провідником, порадником. Живімо з Ним, у Ньому, за Його заповітами. Все, що чинимо чинімо в Його ім'я. Звертаймося до Нього не тільки в час потреби чи горя, але й з вдячністю за все те добре, що ми зустрічаємо на своєму шляху.

• У Святий Ювілейний Рік зробімо Святе Письмо постійним супутником нашого життя. Читаймо його, живімо за його вказівками, за прикладом Спасителя Христа і святих апостолів. Організовуймо при наших парафіях біблійні гуртки, в яких, під керівництвом отців духовних будемо спільно читати і пояснювати Святе Письмо та ділитися думками щодо застосування його у нашому повсякденному житті.

• У Святий Ювілейний Рік відчуймо глибше красу і зміст нашого православного Богослуження — так, як захоплено відчули його посли князя Володимира у Царгороді. Пам'ятаймо, що Свята Літургія дає нам нагоду безпосереднього спілкування з Богом у Пресвятій Тройці Єдиним: спілкування у молитві, в слуханні Слова Божого і головне — у Святій Тайні Євхаристії, в якій Спаситель Христос пропонує нам з'єднатися з Ним через Свої Пречисті Тіло і Кров. Не обмежуймо цього великого дару до традиційного одного разу на рік — приймаймо Святе Причастя якнайчастіше, бо в ньому — життєдайна сила, освячення, запорука вічного життя.

• Наші предки залишили нам у спадщину багатющий скарб церковного співу, побожність і мелодійна краса якого не мають рівних у світі. Використовуймо цей дорогоцінний дар! З нагоди Святого Ювілейного Року хор кожної парафії нехай розучить бодай один новий твір із скарбниці української релігійної музичної творчости. А наших композиторів і диригентів закликаємо продовжувати збагачення цієї скарбниці новими композиціями.

• З нагоди Тисячоліття Християнської України присвятімося вивченню історії Української Православної Церкви, щоб кожен знав і міг з повною підставою бути гордим з великої спадщини, яку нам передали наші батьки, діди і прадіди. Не забуваймо, одначе, що ми — теж частина історії та що наші нащадки будуть питати про нас: „А що вони зробили для своєї Церкви?" Нехай кожна парафія має свій літопис, який увіковічнить її історію, її діяльність, її визначних і звичайних людей. Багато з нас напевне мають цікаві спогади про події в церковному житті минулого. Ділімося ними з іншими і з наступними поколіннями: пишімо спогади, посилаймо їх до нашого церковного органу або записуймо на стрічку. За це нам будуть глибоко вдячні майбутні історики Церкви.

• Святий Ювілейний Рік пригадує нам, що з приходом християнства в Україні поширилось письменництво, з'явилось багато талановитих письменників, авторів цінних творів релігійної літератури. Нам треба відновити зацікавлення книжкою, яке явно занепало останніми роками треба відновити релігійне книговидавництво. В Україні релігійна література суворо заборонена; ми засуджуємо за це червону атеїстичну владу, засуджуємо і русифікацію, яка шаліє на українських землях. Тут нам ніхто нічого не забороняє, ніхто нічого не накидає. То ж зробімо себе гідними своїх спрагнених духовної поживи і духовного збагачення предків. Засновуймо і відновлюймо бібліотеки при парафіях, підтримуймо і збагачуймо бібліотеку в осередку нашої Церкви в Бавнд Бруку. Читаймо і підтримуймо наш церковно-релігійний орган — „Українське Православне Слово"; всі станьмо його постійними читачами і передплатниками.

• Збагачуймо також Музей і Архів нашої Церкви, посилаючи туди вартісні речі церковного вжитку, ікони, мистецькі твори, цінні зразки народної творчости, документи, листи — все те, що свідчить про славне минуле нашої церкви і нашого народу.

• Брак духовенства — це наша хронічна проблема, для якої, здається, ніхто не бачить розв'язки. Але розв'язка може бути, якщо в пошуки її включиться кожна парафія, кожен настоятель, кожна парафіяльна управа, кожна прицерковна організація. Замість того, щоб тільки вимагати від Церкви священиків, докладімо зусиль, щоб їх Церкві дати! Шукаймо серед себе достойних кандидатів, заохочуймо їх, фінансуймо їхні студії в семінарії св. Софії в Бавнд Бруку. Проблема браку духовенства була б розв'язана вже через кілька років, якби бодай кожна друга парафія послала до семінарії одного студента. Пам'ятаймо також, що молодь матиме значно більший стимул ставити на шлях праці у винограднику Христовому, коли ми будемо ставитись до своїх священиків, як до духовних батьків і наставників, коли обдаровуватимемо їх належною пошаною і даватимемо їм найкраще забезпечення.

Закликаємо кожну парафію, кожне братство, сестрицтво, прицерковні організації молоді та школи обдумати і здійснити якийсь спеціяльний проєкт з нагоди Тисячоліття Християнської України, як вдячний дар Богові і Його Церкві. Закликаємо до цього і всіх вірних нашої Церкви. Кожен може дати щось із своїх талантів, знань або із свого доброго серця. Святий Ювілейний Рік дає нам унікальну нагоду виявити те найкраще, чим наділив нас Господь. Нехай ніхто не каже: „Я — маленька людина, що я можу сам зробити?" Навіть одна маленька свічечка розбиває темряву, а що коли їх є десять, сто, тисяча, тисячі?! Своїми добрими ділами, високою моральною поведінкою, вірністю заповітам Христовим, любов'ю до Церкви, побожністю, співчуттям до терпінь ближніх, збільшенням і поширенням знань, забезпеченням культури, творчістю ми можемо засяяти тисячами світильників, стати справжнім світлом для світу, яким нас закликав бути Спаситель Христос. То ж всі станьмо активними учасниками Святого Ювілейного Року, покажімо себе гідними синами і доньками наших великих предків першого українського першоієрарха — Митрополита Київського Іларіона, скеровані до князя Володимира Великого;

„Встань, о чесна голово, з твого гробу, стряхни сон... подивись на внуків своїх і правнуків, як живуть, як зберігає їх Господь, як благочестя держать по переданню твоєму, як славлять Христа, як поклоняються Його імені... Глянь на церкви, що цвітуть; глянь на християнство, що зростає! Глянь на місто, що світиться образами святих, сяючи і фіміямом благоухаючи, похвалами та побожними піснями лунає! І це все побачивши, возрадуйся і похвали Благого Бога, цього всього Творця..."

Віддані вам у Христі,

+Мстислав
Митрополит

+Константин Архиєпикоп — **+ Анатолій** Архиєпископ — **+ Володимир** Архиєпископ

+Антоній
Єпископ

14-го серпня 1987 Р. Б.
Оселя св. Андрія Первозванного
С. Бавнд Брук, Н. Дж., ЗСА

Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у США

ЗАПРОШУЄ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НА

ЗАПОЧАТКУВАННЯ УРОЧИСТОСТЕЙ

Святого Ювілейного Року — Тисячоліття Хрещення Руси-України
та
Посвячення Пам'ятника Св. Рівноапостольній Кн. Ользі

яке відбудеться

16-го серпня 1987 р. в Оселі Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Автобус з Ню Йорку до Бавнд Бруку від'їде в неділю 16-го серпня о год. 8-ій ранку з-під Українського Народного Дому на 2-ій авеню в Ню Йорку, Н. Й.

Квитки по 10.00 дол. можна закупити в Українській Православній Кредитівці

УПРАВА

ПОДЯКА

У суботу, 20-го червня 1987 року
відійшов у Вічність
найдорожчий Муж, Батько і Дідуньо

бл. п.
БОГДАН ПАНЧУК
член Українського Народного Союзу

Родина Покійного складає щиру подяку Капелянам Українського Королівського Леґіону ім. гет. І. Мазепи в Монтреалі, Всеч.: о. З. Ревкові та о. митр. Я. Гаймановичеві; настоятелеві собору св. Софії в Монтреалі о. прот. д-ру І. Куташеві; настоятелеві катедри св. Володимира в Торонто о. митр. П. Бубликові; та всім священикам українських церков за участь у панахидах та похороні, за слова духовної розради та відпровадження Покійного на вічний спочинок.

Щиросердечна подяка церковним хорам і їхнім дириґентам при соборі св. Софії в Монтреалі та катедрі св. Володимира в Торонто, та хорові „Бурлака" і його дириґентові за їхнє духовно-мистецьке прикрашення Заупокійних відправ, як також і дякам та співакам.

Велика подяка всім ветеранським організаціям, кадетам Королівсько-Канадського Летунства, прапороносцям та пп. полк. В. Перґатові, М. Лахові і К. Коґутякові за переведення військового похоронного церемоніялу в Монтреалі й Торонто.

Щире спасибі Інститутові св. Володимира і його екзекутиві, управам Українського Королівського Леґіону і Братства Колишніх Вояків 1-ої Української Дивізії УНА та всім людям доброї волі, за старанну поміч у похороні та тризні.

Наша найсердечніша подяка високодостойним генералам С. Андруникові і Й. Романову та всім тим, які віддали останню прислугу і почесть, несучи домовину та маршем в похоронному поході.

Щира подяка всім промовцям за прощальні слова під час Панахид, на цвинтарі і на тризні.

Спеціяльна подяка всім Приятелям і Знайомим, котрі прибули з цілої Канади і Америки, щоб взяти участь у похороні, за їхні щирі молитви, вислови співчуття та всі добродійства, які вони нам подали у часі нашого великого горя.

Також щиро дякуємо за пожертви зложені замість квітів в пам'ять Покійного на Інститут св. Володимира.

Рівночасно хочемо повідомити, що в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ, 2-го серпня ц. р., після Служби Божої була відправлена Панахида в соборі св. Софії в Монтреалі.

Дружина — АННА
Доньки — ЯРОСЛАВА ПАНЧУК-КАЗЕНС з мужем
МАРІЙКА ПАНЧУК-ГАНТЕР з мужем
Внуки — ЕВГЕН, МАРКО І АНДРІЙКО КАЗЕНС
Внучка — ОЛЕКСАНДРА ГАНТЕР

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ на СОЮЗІВЦІ

Субота, 15-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль школи Роми Прийми-Богачевської
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Хлопці зі Львова"

Субота, 22-го серпня
Танцювальний ансамбль „Дунай", Ст. Катарінс, Канада
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Гуцули"

Субота, 29-го серпня
8:30 веч. КОНЦЕРТ
Оперна Компанія ім. Лисенка
солісти:
Марта Кульчицька-Андріюк
Оленка Геймур
Богдан Чаплинський
і Ігор Доріян Кравців
Піяно Марта Кузьма-Каннінґем
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестри „Темпо" і „Нове покоління"

Субота, 5-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Алекс, вокаліст
Оркестра „Темпо"
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо"

Неділя, 6-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Жіночий хор „Ясмін", Торонто
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо"

Субота, 19-го вересня
ДЕНЬ УНСоюзу
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль „Чайка"
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра Алік і Дорко

Конферансьє: **Лариса Лорет-Лисняк**

Програма може бути змінена.

Soyuzivka UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

LOSE WEIGHT WITHOUT DIETING! NEW IN AMERICA

Now You can lose weight the way millions all over the world already have: without any diets or exercise!

OUR

BAI LIN TEA

is 100% natural Chinese tea, prepared by a thousand year old Chinese method.
By simply drinking one cup after every meal you can lose up to 30 pounds in no time at all.
We guarantee that it works. If you are not satisfied, simply return the unused portion and we will refund you money.
Order today! Send checks or Money Orders for $12.00 to:
HBH IMPORT MARKETING CO.
136-U Broadway, Woodcliff Lake, N.J. 07675

Український Народний Союз
пошукує повністю або частково затруднених, досвідчених

АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ і ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці:

Торонто, Монтреалу, Едмонтону, Вінніпеґу та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Нема то як на СОЮЗІВЦІ!

СПЕЦІЯЛЬНИЙ ТИЖДЕНЬ ДЛЯ РОДИНИ

від 22-го до 29-го серпня 1987 року
Користайте зі знижки 15%.
Замовляйте негайно кімнати.
Пишіть або телефонуйте:
Soyuzivka UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

HELP WANTED

НЕГАЙНО ПОТРІБНО

ПРАЦІВНИКА-ЛОМЩИКА І ТЕХНІКА

до висвітлювання фільмів (camera-man)
Радо навчимо. Побажане знання англійської і української мов. Платня залежна від досвіду. Добрі убезпечення, включно з Major Medical. Дзвонити:
Svoboda, Adm. — (201) 434-0237

● SERVICE ●

ORCHESTRA
ВЕСЕЛІ НОЧІ
P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088
Michael, (315) 468-0088
Walt, (315) 487-5854

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріали для вишивання, канви, книжки з українськими взорами, і т. п. в Арці.

● SERVICE ●

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel: (212) 222-6683
7 days a week

HELP WANTED

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКУ
до опіки над дитиною. Мешкання, харчі і платня.
Тел.: 201 - 857-9106

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINIAN FUNERAL NATIONAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $........................

ім'я та прізвище ....

число дому, вулиця ....

місцевість .... стейт .... поштовий код ....

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
Марійки Гельбіґ

stp scope travel inc
(201) 371-4004 ■ 845 Sanford Ave., Newark, N.J. 07106
TOLL FREE — 1-800-242-7267

988 VISIT UKRAINE AND PARTICIPATE IN THE 1988

SOFIA I 18 DAYS	JUN 25-JUL 12 LUFTHANSA (IT7LH10871)	BUDAPEST	JUN 26 IN TRANSIT	$2600.00 SGL $350
		LVIV	JUN 27-29	
		KIEV/Kaniv	JUN 29-JUL 02	
		LVIV	JUL 02-05	
		BUDAPEST	JUL 06-07	
Escort Omelan HELBIG		ROME	JUL 07-12	
		(MILLENNIUM CELEBRATIONS - AS SHOWN BELOW)		
SOFIA II 18 DAYS	JUN 26-JUL 13 KLM AIRLINES (IT7KL1273BZZ)	BUDAPEST	JUN 27 IN TRANSIT	$2600.00 SGL $350
		LVIV	JUN 28-JUL 01	
		KIEV/Kaniv	JUL 01-04	
		LVIV	JUL 04-06	
Escort Volodymyr KARPINICH		BUDAPEST	JUL 07-08	
		ROME	JUL 08-13	
		(MILLENNIUM CELEBRATIONS - AS SHOWN BELOW)		

UKRAINIAN MILLENNIUM WORLD CELEBRATIONS

Sample Itinerary "SOFIA II" for Rome portion

FEATURES:
- ST SOFIA CELEBRATIONS
- COLOSSEUM CEREMONIES
- PAPAL LITURGY ST PETER'S BASILICA
- MILLENNIUM CONCERT
- HALF DAY ROME CITY TOUR
- FULL DAY CAPRI/POMPEII TOUR
- HADRIAN & VILLA d'ESTE
- HALF DAY VATICAN TOUR
- NON-CHARTER AIR TRANSPORTATION
- FIRST-CLASS HOTELS
- BREAKFAST/DINNER DAILY
- AMERICAN EXPRESS TOUR MGRS
- FULLY ESCORTED
- ALL TIPS AND TAXES
- DELUXE MILLENNIUM FLIGHT BAG

JUL 08/FRI — BUDAPEST/ROME
Flight from Budapest to Rome Afternoon arrival Later today your first guided city tour of Rome Sightseeing includes St Peter's Basilica and Colosseum (or Baptistry) and Pantheon

You may wish to proceed under own arrangements to St Clement's Basilica for a 6 PM Moleben to St Volodymyr the Great

JUL 09/SAT — ROME
Morning transfer (8 00 AM) to St Sofia Ukrainian Catholic Church for the opening ceremonies of this memorable event Divine Liturgy will be offered by His Holiness Pope John Paul II concelebrated by Ukrainian Hierarchy Afternoon under own arrangements

At 7 00 PM you will be transferred to the Piazza de Campidollo for an 8 00 PM open air concert of Ukrainian Church music Afterwards there will be a candlelight procession from Piazza de Campidollo to the Colosseum where a Moleben will be offered by the clergy in memory of those who have died and are suffering for our faith today in Ukraine Midnight transfer to hotel

JUL 10/SUN — ROME
Morning transfer to St Peter's Basilica His Holiness Pope John Paul II will offer the Divine Liturgy concelebrated by Ukrainian clergy Cardinals and the Curia

Evening transfer to the Millennium Concert attended by Pope John Paul II, Patriarch-Cardinal Miroslav Ivan Lubachivsky, Ukrainian clergy, the Curia and invited guests

JUL 11/MON — ROME
Morning and early afternoon at leisure You will want to dine in ancient Trastevere Relax at lively sidewalk cafes along the via Veneto and Piazza de Popolo Wander about the landmark Spanish Steps One great and surprising attraction about ROME is its size More than 2000 years of history are within walking distance

If you wish note that at 9 30 AM a Solemn Divine Liturgy will be offered by Ukrainian Hierarchy at St Paul's Basilica You may wish to attend a concert of Ukrainian Church music at 8 30 PM in either the church of St. Andrew della Valle or the Church of Santa Maria del Popolo

Late afternoon excursion to TIVOLI, to visit the Papal Gardens in its splendor of fountains A guided visit to Villa d'Este and Hadrian's Villa is included

JUL 12/TUE — ROME
A full day excursion to CAPRI and Pompeii including visit by rowboat to the BLUE GROTTO (weather permitting) and a visit to historic excavations in POMPEII Mono class hydrofoil transfers are included from Naples to Capri and steamer transportation from Capri to Sorrento.

For those not participating in this full day excursion please be advised that at 8 00 AM a Solemn Divine Liturgy will be offered at the gravesite of St Josaphat (St Peter's Basilica) as the official closing ceremony of this Ukrainian Millennium

JUL 13/WED — ROME/NYC
Flights home arrival USA same day

LVIV HOTEL SPACE LIMITED – BOOK TODAY

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 4-7-го вересня 1987 року
(Labor Day Weekend)

на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ на РІК 1987

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник
та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:
MR. ROMAN RAKOCZY, Sr.
158 Manor Avenue, Cohoes, N.Y. 12047

до 27-го серпня 1987 р. Зголошення одержані після 27-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:
Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Савчак, д-р З. Матківський, О. Кизик, О. Попович.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 4-го вересня — год. 1:00 по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру до суботи, 29-го серпня.

Субота, 5-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: 1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 ранку в Ню Полц: 1-ша рунда чоловіков. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Ню Полц: турнір переможених. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий, ст.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатися в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листу.

на басейні СОЮЗІВКИ

Субота, 5-го вересня 1987 року о год. 11-ій вранці

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у та за ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УНСоюзу

у слідуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 — 11-12 років
25 м. — довільним
50 м. — довільним
25 м. — горіпиць
25 м. — грудним
25 м. — метеликом
4 x 25 м. гінці — довільним

13-14 років
50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горіпиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — довільним

15 років і вище
50 м. — довільним
100 м. довільним
50 м. — горіпиць
50 м. грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — змінним

Змагуни (-кн) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Зголошення до змагань приймається в суботу, 5-го вересня, від години 9:30 ранку над басейном. Вписове $2.00 від особи.

Провід змагань: Роман Слиж, Олесь Напора, Марко Криштальський, Рома Кушнір, Христина Кушнір, Ірина Слиж, Марія Бокало, Юрій Тарасюк.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-кн), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ
Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище ....
2. Адреса (по-англійськи) ....
3. Телефон ....
4. Дата народження ....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь ....
6. Клюбова приналежність ....

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club